

Sygnatura akt VI U 1001/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2018 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Marek Zwiernik

Protokolant st. sekr. sądowy Aneta Symeryak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 listopada 2018 roku

sprawy z odwołania Z. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G.

z dnia 16 sierpnia 2018 roku znak (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o ustalenie kapitału początkowego

oddala odwołanie.

SSO Marek Zwiernik

VI U 1001/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 16.08.2018 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. ustalił wysokość kapitału początkowego Z. S. na dzień 1.01.1999 roku na kwotę 87 096,57 zł.

Ubezpieczona Z. S. odwołała się od tej decyzji. Wniosła o jej zmianę i doliczenie do kapitału początkowego okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od sierpnia 1973 roku do lipca 1977 roku, okresu urlopu wychowawczego oraz wszystkich lat pracy udokumentowanych świadectwach pracy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania. Podał, że do ustalenia wartości kapitału początkowego ZUS uwzględnił łącznie 11 lat, 7 miesięcy i 4 dni okresów składkowych oraz 6 lat, 3 miesiące i 15 dni okresów nieskładkowych, w tym 6 lat okresów sprawowania opieki nad dziećmi. Przy obliczaniu wartości kapitału początkowego okres sprawowania opieki nad dziećmi został przyjęty po 1,3 % podstawy wymiaru za każdy rok okresów składkowych. ZUS nie uwzględnił natomiast okresu urlopu bezpłatnego od 24.12.1991 roku do 31.12.1991 roku (świadectwo pracy z 30.04.2001 roku). Uwzględnienie lat pracy w gospodarstwie rolnym nie znajduje podstawy w przepisach prawa. Podstawę obliczenia emerytury za okres przypadający po 1.01.1999 roku stanowi zaś kwota składek na ubezpieczenie emerytalne zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona Z. S. urodziła się (...).

Po raz pierwszy z wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego wystąpiła w dniu 16.04.2007 roku.

Decyzją z 26.06.2008 roku ZUS ustalił kapitał początkowy ubezpieczonej na dzień 1.01.1999 roku w wysokości 76 918,27 zł. Pozwany ustalił: podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 858,29 zł; okresy składkowe: 11 lat, 7 miesięcy i 12 dni; okresy nieskładkowe: 3 miesiące i 15 dni; okresy sprawowania opieki nad dziećmi: 6 lat; wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego: 70,30 % (średnia arytmetyczna z 10 najkorzystniejszych lat kalendarzowych – 1982 rok, 1987 rok, 1988 rok, 1992 rok, 1993 rok, 1994 rok, 1995 rok, 1996 rok, 1997 rok, 1998 rok).

W dniu 6.08.2018 roku Z. S. wystąpiła z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Celem ustalenia wysokości żądanej emerytury, organ rentowy z urzędu wydał decyzję o ponownym ustaleniu kapitału początkowego.

Decyzją z 16.08.2018 roku organ rentowy ustalił kapitał początkowy ubezpieczonej na dzień 1.01.1999 roku w wysokości 87 096,57 zł. Pozwali ustalił: podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 935,57 zł; okresy składkowe: 11 lat, 7 miesięcy i 3 dni (łącznie 139 miesięcy); okresy nieskładkowe: 3 miesiące i 15 dni; okresy sprawowania opieki nad dziećmi: 6 lat; wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego: 76,63 % (średnia arytmetyczna z 10 najkorzystniejszych lat kalendarzowych – 1982 rok, 1987 rok, 1988 rok, 1992 rok, 1993 rok, 1994 rok, 1995 rok, 1996 rok, 1997 rok, 1998 rok).

Decyzją z 28.08.2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił okresową emeryturę kapitałową od 25.08.2018 roku, tj. od dnia nabycia prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wysokość okresowej emerytury kapitałowej ustalił na kwotę 73,91 zł.

Kolejną decyzją z 28.08.2018 roku organ rentowy przyznał Z. S. emeryturę od 25.08.2018 roku i ustalił termin płatności świadczenia na 20 dzień każdego miesiąca. Pozwany ustalił: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji: 36 573,82 zł; kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego: 346 195,79 zł; średnie dalsze trwanie życia: 262,20 miesięcy; kwotę emerytury: 1 459,84 zł. Łączna kwota należnego ubezpieczonego świadczenia (tj. z emeryturą kapitałową) wynosi 1 533,75 zł. Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi 1 284,71 zł.

Ubezpieczona odwołała się od decyzji z 16.08.2018 roku, znak: (...).

Kapitał początkowy Z. S. na dzień 1.01.1999 roku wynosi 87 096,57 zł (okresy składkowe: 11 lat, 7 miesięcy i 4 dni; okresy nieskładkowe: 3 miesiące i 15 dni; okresy sprawowania opieki nad dziećmi: 6 lat; wskaźnik wysokości wymiaru kapitału początkowego: 76,63 %).

Dowód: dokumenty w aktach organu rentowego, tom I: decyzje k. 25-29, 35-37; tom II: decyzje k. 6-9; świadectwa pracy k. 8, 10, 13, 15, decyzje i zaświadczenia k. 9, 11-12, 14, 16-17; zeznania ubezpieczonej Z. S. k. 36.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej podlegało oddaleniu.

Ustawa z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2018.1270 j.t.; dalej jako ustawa emerytalna) stanowi, iż:

Art. 173:

1. Dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31.12.1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.
2. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat.

3. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.

4. Pierwszej waloryzacji kapitału początkowego dokonuje się od dnia 1.06.2000 roku przez pomnożenie tego kapitału wskaźnikiem wzrostu przeciętnego wynagrodzenia z 1999 roku, pomniejszonego o naliczone i potrącone od ubezpieczonego składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe, w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia za 1998 r.

5. Drugiej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1.06.2001 roku dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-5, 9 i 10 oraz w art. 25a.

5a. Trzeciej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1.06.2002 roku oraz kolejnych dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-8 i 10 oraz w art. 25a.

6. Kapitał początkowy ewidencjonowany jest na koncie ubezpieczonego.

6a. W wyniku przeprowadzonej waloryzacji kapitał początkowy nie może ulec obniżeniu.

Art. 174:

1. Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

2. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;

2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;

3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

3. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1.01.1999 roku.

3a. Przepis art. 17 ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru kapitału początkowego w myśl art. 15 ust. 1 dla ubezpieczonego urodzonego przed dniem 31 grudnia 1968 r. z powodu nauki w szkole wyższej, o której mowa w art. 7 pkt 9.

3b. Jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

4. Do obliczenia kapitału początkowego dla osoby mającej ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przyjmuje się, na jej wniosek, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty przyjęty w decyzji ustalającej prawo do renty po raz pierwszy lub ponownie ustalającej jej wysokość. W przypadku gdy renta została przyznana przed dniem 15 listopada 1991 roku, do ustalenia kapitału początkowego przyjmuje się wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w wyniku rewaloryzacji, chyba że po tej dacie ponownie była ustalana jego wysokość.

5. Jeżeli z powodu niemożności ustalenia podstawy wymiaru renty jej wysokość została ustalona w kwocie najniższej renty, do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjmuje się najniższe wynagrodzenie pracowników obowiązujące w okresie przyjętym do obliczenia podstawy wymiaru renty.

6. Przepisy ust. 5 stosuje się odpowiednio do ustalenia kapitału początkowego osób uznanych za repatriantów.

7. Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r.

8. Przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. Współczynnik ten oblicza się według następującego wzoru:

gdzie:

„p” - oznacza współczynnik;

wiek ubezpieczonego - oznacza wiek w dniu 31 grudnia 1998 r.;

wiek emerytalny - oznacza 60 - dla kobiet i 65 - dla mężczyzn;

staż ubezpieczeniowy - oznacza udowodniony okres składkowy i nieskładkowy,

wymagany staż - oznacza 20 - dla kobiet i 25 - dla mężczyzn;

z zastrzeżeniem ust. 12.

9. Staż ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 8, określa się w pełnych latach, z tym że jeżeli ubezpieczony ma więcej niż 6 miesięcy tego stażu ponad pełne lata, staż ten zaokrągla się w górę.

9a. Staż ubezpieczeniowy i wymagany staż, o których mowa w ust. 8, określa się w dniach, jeżeli jest to dla ubezpieczonego korzystniejsze.

10. Wiek ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 8, określa się w pełnych latach, z tym że jeżeli w dniu 31 grudnia 1998 r. ubezpieczony ma więcej niż 6 miesięcy ponad wiek ustalony, to przyjmuje się pełne lata po zaokrągleniu w górę.

11. W przypadku gdy w momencie objęcia ubezpieczeniem po raz pierwszy, ubezpieczony nie ukończył 18 roku życia, we wzorze, o którym mowa w ust. 8, liczbę 18 zastępuje się faktycznym wiekiem, w którym powstał obowiązek ubezpieczenia.

12. Współczynnik, o którym mowa w ust. 8:

1) zaokrągla się do setnych części procenta;

2) nie może być wyższy od 100%.

13. Wartość współczynnika, obliczonego na podstawie ust. 8, w zależności od płci, wieku ubezpieczonego oraz stażu ubezpieczeniowego w dniu 31.12.1998 roku, przedstawiona jest w tabeli, stanowiącej załącznik do ustawy. Do obliczenia kapitału konieczne jest ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego. Wskaźnik ten obliczany jest zgodnie z art. 15 ustawy. Przyjmuje się podstawy wymiaru składek z 10 kolejnych dowolnych lat sprzed 1999 roku lub 20 najkorzystniejszych lat z całego okresu ubezpieczenia sprzed 1999 roku; oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu; oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów.

Ubezpieczona domagała się wliczenia do wartości kapitału początkowego okresów: przebywania na urlopie wychowawczym, okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od sierpnia 1973 roku do lipca 1977 roku oraz wszystkich lat pracy udokumentowanych świadectwach pracy.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż okresy przebywania ubezpieczonej na urlopach wychowawczych został wliczony skarżącej do wysokości kapitału początkowego, zarówno w poprzedniej decyzji z dnia 26.06.2008 roku jak i w zaskarżonej decyzji z dnia 16.08.2018 roku (łącznie 6 lat sprawowania opieki nad dziećmi – pkt III ppkt 2 b ww decyzji). Okresy sprawowania opieki nad dziećmi wliczone zostały do okresu nieskładkowego, przy przyjęciu po 1,3 % podstawy wymiaru za każdy rok okresów składkowych.

Przepis art. 7 pkt 5a ustawy emerytalnej do okresów nieskładkowych zalicza okresy przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy - z powodu opieki nad dzieckiem w wieku do lat 4 - w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie - bez względu na liczbę dzieci - do 6 lat.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego organ rentowy wliczył ubezpieczonej łącznie 6 lat sprawowania opieki nad dziećmi. Okres ten zgodnie z wyżej przytoczoną regulacją jest okresem nieskładkowym. Z dniem 1.05.2015 roku ustawodawca dodał ust.2a do przepisu art. 174 ustawy emerytalnej (art. 1 pkt 4 ustawy z 5.03.2015 roku; Dz.U.2015, poz.552), pozwalający na zastosowanie regulacji zawartej w art. 53 ust.1 pkt 2 (po 1,3% podstawy wymiaru za każdy rok) do okresów o których mowa w art. 7 pkt 5, co stanowiło uzasadnienie dla ustalenia wysokości kapitału początkowego przy uwzględnieniu okresów opieki ubezpieczonej nad dziećmi tj. 6 lat liczonego po 1,3 % podstawy wymiaru za każdy rok – jak zrobił to ZUS w dwóch decyzjach ustalających kapitał początkowy ubezpieczonej (tj. w decyzji z 26.06.2008 roku i w decyzji z 16.08.2018 roku).

Dalej, wskazać należy, iż okres pracy ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym rodziców, w świetle ww przepisów, nie mógł zostać wliczony do kapitału początkowego skarżącej.

Jak w sposób ugruntowany przyjmuje judykatura, katalog z art. 174 ust. 2 ustawy emerytalnej ma charakter zamknięty w tym sensie, że okresy w nim nieprzewidziane nie mogą zostać uwzględnione. Możliwość zatem uznania, że wskazany okres pracy w gospodarstwie rolnym wpływa na wysokość hipotetycznej emerytury ustalonej na dzień 1 01.1999 roku istnieje tylko wtedy, gdy okres ten można zakwalifikować do jednego z okresów wymienionych w art. 6 i 7 ustawy emerytalnej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 18.06.2013 roku, III AUa 92/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 11.03.2005 roku, III AUa 1380/04).

Z uwagi na brak odesłania w art. 174 ust. 2 do przepisu art. 10 stwierdzić trzeba, że nie istnieje podstawa prawna, która uzasadniałaby żądanie ubezpieczonej w zakresie uwzględnienia okresów pracy w gospodarstwie rolnym przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego, gdyż jedynie okres enumeratywnie wymieniony w art. 6 lub art. 7 ustawy emerytalnej uwzględnia się przy jego wyliczeniu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 3.09.2015 roku, III AUa 123/15). W sposób jednoznaczny bowiem, zestawiając treść przepisu – który mówi wyłącznie o okresach składkowych z art. 6 ustawy emerytalnej, okresach nieskładkowych z art. 7 ustawy emerytalnej oraz okresach nieskładkowych (z zawężeniem okresów z pkt 1-4 i 6-12 do wymiaru nie większego niż określonego w art. 5 ust. 2) – z przytoczonym dorobkiem judykatury, stwierdzić w ocenie Sądu Okręgowego należało, iż nie ma obiektywnej możliwości uwzględnienia przy wyliczaniu kapitału początkowego jakichkolwiek innych okresów, poza wskazanymi właśnie w art. 174 ust. 2 ustawy emerytalnej. Tym samym, niemożliwym było zaliczenie przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego okresu pracy ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym rodziców, gdyż nie jest to okres, który w myśl ustawy emerytalnej podlega zaliczeniu przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy emerytalnej okresy pracy w gospodarstwie rolnym i jego prowadzenia stanowią jedynie tzw. okresy uzupełniające. Oznacza to, że organ rentowy ma obowiązek je uwzględnić przy ustalaniu prawa do emerytury, nie zaś wysokości kapitału początkowego, jedynie, wówczas gdy ustalone na zasadach określonych w art. 5-7 okresy składkowe i nieskładkowe są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, i to tylko w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Dalej, wskazać należy, iż zgodnie z art. 173 ust. 3 ustawy emerytalnej, wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy. Tym samym kapitał początkowy ustalany jest na dzień 1.01.1999 roku niezależnie od tego, kiedy do ZUS przesłany zostanie wniosek o jego ustalenie. Podstawę obliczenia nowej emerytury stanowi suma zwaloryzowanych składek zdefiniowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca, od którego przysługuje wypłata emerytury oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego. Wysokość składek każdego ubezpieczonego jest zapisana na indywidualnym koncie. Dane te są jednak gromadzone dopiero od 1.01.1999 roku. Z uwagi na to, iż nie ma informacji o składkach za okres przed dniem 1.01.1999 roku ustawodawca przyjął tzw. hipotetyczną emeryturę. Jest to wyliczona emerytura, która przysługiwałaby ubezpieczonemu, gdyby prawo do tego świadczenia nabył w dniu 1.01.1999 roku. Tak ustalona wysokość emerytury zostaje następnie pomnożona przez tzw. średnie dalsze trwanie życia, wyrażone w miesiącach. Dlatego też kapitał początkowy jest ustalany w celu odtworzenia okresów składkowych i nieskładkowych przebytych do dnia 1.01.1999 roku. Ustalając kwotę kapitału początkowego na 1.01.1999 roku ZUS jest jednocześnie zobowiązany do przeprowadzenia wszystkich waloryzacji tej kwoty w terminach waloryzacji przypadających do dnia wydania decyzji o ustaleniu kapitału początkowego, a następnie waloryzowania go już na bieżąco w terminach i na zasadach określonych w ustawie emerytalnej.

Mając powyższe na względzie, brak jest podstaw do uwzględnienia okresów pracy ubezpieczonej już po dniu 1.01.1999 roku do wartości kapitału początkowego, który to ustalany jest na dzień 1.01.1999 roku. Okresy zatrudnienia ubezpieczonej po tym dniu są brane pod uwagę przy ustalaniu emerytury skarżącej, jak uczynił to ZUS w niezaskarżonej decyzji o przyznaniu emerytury z dnia 28.08.2018 roku. Kapitał początkowy stanowi zatem jeden z elementów branych pod uwagę przy ustalaniu emerytury. Organ rentowy sumuje bowiem zwaloryzowany kapitał początkowy i zwaloryzowane składki odprowadzane na emeryturę od 1999 roku zapisane na indywidualnym koncie. Następnie tę sumę dzieli przez liczbę miesięcy dalszego trwania życia. Przy czym tabelę tą co roku pod koniec marca ogłasza prezes Głównego Urzędu Statystycznego. Dane są uśrednione, wspólne dla kobiet i mężczyzn. Zasady obliczania emerytur kapitałowych regulują przepisy art. 24-26 ustawy emerytalnej. Zarówno do obliczenia kapitału, jak i emerytur przyznanych ubezpieczonemu, konieczne jest ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury - art. 53. Wskaźnik ten obliczany jest zgodnie z art. 15 ustawy. Przyjmuje się podstawy wymiaru składek z 10 kolejnych lat z ostatniego dwudziestolecia (w przypadku kapitału 10 kolejnych dowolnych lat sprzed 1999 r.) lub 20 najkorzystniejszych lat z całego okresu ubezpieczenia (w przypadku kapitału sprzed 1999 r.), dolicza się kwoty wskazane ust. 3 i 3a i dokonuje obliczeń - sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych; oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu; oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, przy czym dla kapitału początkowego, jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego organ rentowy w sposób prawidłowy ustalił wysokość kapitału początkowego ubezpieczonej. Sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie dokumentów zgromadzonych w sprawie, których wiarygodności strony nie kwestionowały. Sąd dał wiarę tym dokumentom, nie znajdując żadnych podstaw do ich kwestionowania. Zeznania ubezpieczonej nie wniosły niczego istotnego do sprawy i skoncentrowały się na przedstawieniu swojego subiektywnego stanowiska w sprawie, które w świetle obowiązujących przepisów, nie zyskało aprobaty Sądu. Raz jeszcze podkreślić należy, iż kapitał początkowy, stanowiący jedynie jeden z elementów składkowych emerytury, ustalany jest na dzień 1.01.1999 roku, a zatem okresy ubezpieczenia (okresy składkowe i nieskładkowe) po dniu 1.01.1999 roku nie są już brane pod uwagę przy ustalaniu wartości kapitału początkowego. Podobnie jak okresy pracy w gospodarstwie rolnym, które – wyłącznie jako okresy uzupełniające – są brane pod

uwagę wyłącznie przy ustalaniu emerytury, a nie kapitału początkowego. Zaś okresy przebywania na urloпах wychowawczych zostały przez ZUS prawidłowo wliczone do wartości kapitału początkowego.

Wobec powyższego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 K.p.c. Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonej.

SSO Marek Zwiernik